

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121438950
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121438950.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému W. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/X, XXX XX G., zastúpenému Centrum Správnej Pomoci Prievidza, so sídlom 1.mája 388/8, 972 42 Lehota pod Vtáčnikom, o zaplatenie 20.000,--Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 13Csp/3/2022-170 zo dňa 24. októbra 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen sp.zn. 13Csp/3/2022-170 zo dňa 24. októbra 2022 v časti dátumu vyhlásenia o p r a v u j e tak, že správny dátum vyhlásenia rozsudku je: 24. októbra 2022.

II. Rozsudok Okresného súdu Zvolen sp.zn. 13Csp/3/2022-170 zo dňa 24. októbra 2022 p o t v r d z u j e .

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom sp.zn. 13Csp/3/2022-170 zo dňa 24. októbra 2022 prvou výrokovou vetou žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 20.000,-- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20.000,-- Eur od 13.10.2020 až do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Druhou výrokovou vetou žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 20.000,-- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 13.10.2020 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 12.10.2020 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a žalobcom právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku proti žalovanému a že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvoril dňa 21.06.2017 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu v znení ich dodatkov.

3. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere dňa 21.06.2017. Zmluvu o splátkovom úvere súd prvej inštancie posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na to, že medzi právnym

predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá sa v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka považuje za absolútny obchod, súd prvej inštancie na právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným považoval za potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) ako lex specialis a pokiaľ ide o zákonnú úpravu v spotrebiteľských zmluvách ako takých, aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka resp. ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce právne úkony ako také.

4. Konštatoval, že obrana žalovaného primárne spočívala v nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto súdnom konaní z dôvodu nesplnenia náležitostí v súvislosti s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“). Súd prvej inštancie sa s právnym názorom žalovaného nestotožnil, keďže z dôkazov, ktoré boli v konaní zo strany žalobcu predložené, mal preukázané, že už listom zo dňa 30.01.2020 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na uhradenie dlžných splátok vo výške 6.157,64 Eur s upozornením, že banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pokiaľ predmetná suma nebude uhradená do 15 dní od doručenia tejto výzvy.

5. Súd prvej inštancie z predložených listinných dôkazov, a to samotnej výzvy, v ktorej sa nachádzalo číslo tejto výzvy, ako aj z pripojených listinných dôkazov zo strany žalobcu, a to z podacieho hárku č. EPH188343456 vydaného Slovenskou poštou, a.s., z ktorého vyplynulo, že právny predchodca žalobcu podal na prepravu dňa 03.02.2020 na adresu žalovaného listovú zásielku pod tým istým číslom, ako je uvedené v predmetnej výzve a zároveň z internetového výpisu Slovenskej pošty pri podacom čísle RF067551257SK mal za preukázané, že žalovaný predmetný doporučený list prevzal dňa 05.02.2020. Teda podľa názoru súdu prvej inštancie v konaní bolo preukázané, že predmetná výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného, a to dokonca tým spôsobom, že predmetnú výzvu prevzal. Následne listom zo dňa 03.03.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky z predmetnej zmluvy ku dňu 02.03.2020 pre omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace. Z pripojenej doručky mal súd prvej inštancie za preukázané, že sa právnenému predchodcovi doručka vrátila s prípisom - zásielka neprevzatá v odbernej lehote. Súd prvej inštancie teda mal za to, že aj toto oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného. Z listinného dôkazu, a to výzvy zo dňa 04.05.2020 súd prvej inštancie mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu touto výzvou žalovanému oznamoval, že ak dlžnú sumu neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe, pričom z podacieho hárku č. EPH197771594, ako aj z internetového výpisu súd prvej inštancie mal za preukázané, že aj táto zásielka sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného, keďže pošta oznámila, že adresát bol nezastihnutý dňa 11.05.2020. Listom zo dňa 20.10.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že dňa 12.10.2020 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky proti žalovanému z predmetnej zmluvy o úvere, pričom z pripojených listinných dôkazov, a to podacieho hárku EPH214959901 v spojitosti s internetovým výpisom podacej zásielky pod č. RF067830866SK mal súd prvej inštancie za preukázané, že predmetná zásielka s uvedeným oznámením o postúpení pohľadávky, na ktorej bolo uvedené č. LC09-25616 a toto číslo bolo uvedené aj na predmetnom podacom hárku, že síce žalovaný podľa oznámenia pošty bol nezastihnutý na svojej adrese, avšak podľa názoru súdu prvej inštancie bolo preukázané, že aj táto zásielka sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného. S poukazom na tieto skutočnosti mal súd prvej inštancie za zrejmé, že boli dodržané všetky zákonné podmienky postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, čiže došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, a teda pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca nie je nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide, toto nepreukázal a neuniesol dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia. Súd prvej inštancie v súvislosti s preukázaním uvedených skutočností poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/191/2021 zo dňa 30.6.2022.

6. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie mal za to, že žalobca preukázal doručenie výzvy zo dňa 30.01.2020 do dispozičnej sféry žalovaného, keď podľa názoru súdu žalovaný mal konkrétnu možnosť oboznámiť sa s adresovaným právnym úkonom, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetná výzva bola doručovaná prostredníctvom držiteľa poštovej licencie, v tomto prípade

Slovenskej pošty, pričom nebolo preukázané a žalovaný to ani netvrdil, že by sa v čase doručovania nezdržoval v mieste svojho bydliska.

7. Čo sa týkalo obrany žalovaného, že právny predchodca žalobcu v zmysle § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch neskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať úver, a teda v zmysle § 11 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru, súd prvej inštancie k tomu uviedol, že ani táto skutočnosť v konaní hodnoverným spôsobom zo strany žalovaného nebola preukázaná. Súd prvej inštancie považoval predmetnú námietku za nedôvodnú, a to z dôvodu, že z pripojeného listinného dôkazu, a to údaje o klientovi, t.j. žalovanom vyplýva, že právny predchodca žalobcu v predmetnej veci pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posudzoval schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver, pričom z vyjadrenia žalobu vyplýva, že postupca v spornom prípade disponoval informáciou o výške príjmu žalovaného, ktorý dosahoval sumu 820,-- Eur a bol overený dopytom od Sociálnej poisťovne, dopytom do úverového registra bola overená výška existujúcich záväzkov, pričom mesačné úverové zaťaženie bolo v čase poskytnutia úveru vo výške 604,-- Eur zo 4 existujúcich úverov, a teda právny predchodca žalobcu zohľadnil aj štvrtý úver, pričom žalovaný vo svojom prednese prostredníctvom svojho zástupcu uvádzal, že tento štvrtý úver nebol zohľadnený. Žalobca ďalej k tomu uviedol, že poskytnutým úverom boli splácané existujúce úvery, a to splátkový úver v inej banke s mesačnou splátkou 146,-- Eur, splátkový úver v inej banke s mesačnou splátkou 146,-- Eur, kreditná karta s mesačnou splátkou 155,-- Eur. V rámci posudzovania bonity bolo brané do úvahy aj úverové zaťaženie vo výške 157,42 Eur, ktoré je tvorené zostatkovou splátkou posledného nevyplateného úveru, a teda overenie platobnej kapacity žalovaného bolo realizované nasledovne: výška čistého príjmu 820,-- Eur, existujúce splátky 157,42 Eur, náklady na domácnosť 327,58 Eur, pričom na splátku poskytnutého úveru zostáva 335,-- Eur. Z uvedeného mal súd prvej inštancie za zrejmé, že žalovaný mal dostatočnú finančnú rezervu na splácanie poskytnutého úveru a poskytovateľ úveru posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver, pričom žalovaný tieto tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nerozporoval a ani neoznačil žiaden dôkaz, ktorý by svedčil v neprospech týchto tvrdení žalobcu. Súd prvej inštancie teda mal za to, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o úvere postupoval v súlade s § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

8. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj poslednou obranou žalovaného ohľadne vznesenej námietky premlčania, ktorú súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že žalovaný nijakým spôsobom nekonkretizoval vznesenú námietku premlčania v tom zmysle, kedy malo podľa jeho názoru dôjsť k premlčaniu predmetnej pohľadávky. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že pokiaľ je dohodnuté plnenie dlhu v splátkach a dlžník niektorú alebo niektoré splátky neuhradí riadne a včas, má v takom prípade veriteľ právo, ale nie povinnosť, za dodržania podmienok uvedených v § 565 Občianskeho zákonníka a v prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu aj za súčasného splnenia podmienok uvedených v § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka pristúpiť k predčasnému mimoriadnemu zosplatneniu celého úveru. Mal pritom za nesporné, že v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka, konkrétne prvej vety platí, že každá jednotlivá splátka sa premlčuje samostatne, a teda veriteľ sa v prípade, ak nevyužije svoje právo predčasne zosplatniť úver včas, môže dostať do situácie, že niektoré skôr splatné splátky sa premlčia, nakoľko z druhej vety tohto ustanovenia Občianskeho zákonníka vyplýva, že pokiaľ veriteľ toto právo na predčasné zosplatnenie úveru využije, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú došlo k predčasnemu zosplatneniu úveru. Toto zákonné ustanovenie súd prvej inštancie vyložil tak, že premlčacia doba od tohto momentu plynie pre všetky ďalšie nasledujúce splátky, avšak samozrejme nie pre splátky, ktoré už boli splatené predtým, pretože opačný výklad by umelo predlžoval premlčaciu dobu v neprospech dlžníka. Nakoľko žalovaný nijakým spôsobom nekonkretizoval vznesenú námietku premlčania v tom zmysle, kedy malo podľa jeho názoru dôjsť k premlčaniu predmetnej pohľadávky, resp. v dôsledku čoho, súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ by žalovaný mal za to, že premlčacia doba začína plynúť od okamihu najstaršej neuhradenej splátky, podľa názoru súdu prvej inštancie takejto právnej argumentácii by nebolo možné prisvedčiť, teda že by zosplatnenie dlhu malo nastávať automaticky splnením podmienky, že je dlžník viac ako 3 mesiace v omeškaní s úhradou splátok, resp. splátky, ale súd prvej inštancie zotrval na tom, že je nutné, aby vôľu predčasne zosplatniť úver prejavil veriteľ, t.j. v tomto prípade žalobca, resp. jeho právny predchodca. Z § 101 Občianskeho zákonníka v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka vyplýva, že premlčacia lehota začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada, pričom práve z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 03.03.2020 je možné určiť pre nesplnenie ktorej splátky sa stal zročný celý dlh tak, aby bolo zachované splnenie zákonných podmienok

definovaných v citovanom § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a v spojení s výzvou zo dňa 30.01.2020, ktorou bol žalovaný upozornený, že banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, keďže ku dňu 30.01.2020 je žalovaný v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 6.157,64 Eur. Vo vzťahu k splátke splatnej v mesiaci november 2019 ku dňu 20.11.2019 trojmesačná lehota omeškania so zaplatením tejto splátky uplynula dňa 20.02.2020, pričom bola dodržaná podmienka, že dlžník bol v postavení spotrebiteľa upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní a zároveň bola splnená podmienka aj v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka za podmienky, že takáto možnosť bola dojednaná v zmluve, a to, že žalobca, resp. jeho právny predchodca ako veriteľ uplatnil toto svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky t.j. splátky splatnej 20.03.2020 s tým, že k mimoriadnemu zosplatneniu úveru došlo ku dňu 02.03.2020 a rozhodnou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stal zročný celý dlh podľa názoru súdu prvej inštancie je splátka splatná dňa 20.11.2019. Keďže v predmetnom prípade žaloba na upomínacom súde bola podaná dňa 23.07.2021 vyplýva, že žaloba bola podaná v trojročnej premlčacej lehote, a teda z toho jednoznačne vyplýva, že vznesená námietka premlčania nebola v celom rozsahu dôvodná, a preto súd prvej inštancie na ňu neprihliadal.

9. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná. V konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 21.06.2017 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere v písomnej forme, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu úver vo výške 26.000,-- Eur a žalovaný sa zaviazal splácať uvedený úver v pravidelných 96. mesačných splátkach v sume 345,33 Eur. Súd prvej inštancie zistil, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto je žalovaný povinný vrátiť žalobcovi ním uplatňované sumy. Keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, pričom samotný žalovaný to žiadnym spôsobom nerozporoval, že výška poskytnutého úveru predstavovala sumu 26.000,-- Eur a doteraz bola uhradená suma vo výške 3.207,76 Eur, zostatok istiny predstavoval sumu 22.792,24 Eur, čo vyplynulo aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, kde bola uvedená postupujúca istina celkom 22.792,24 Eur, pričom žalobca si uplatňoval sumu len vo výške 20.000,-- Eur. Na základe uvedeného keďže žalovaný mal uhradiť neuhradenú istinu v celkovej výške 22.792,24 Eur a žalobca si uplatňoval istinu v celkovej výške 20.000,-- Eur, súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie takto uplatnenej istiny vo výške 20.000,-- Eur.

10. Súd prvej inštancie zároveň zaviazal žalovaného aj na zaplatenie príslušenstva pohľadávky, a to zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 20.000,-- Eur, počnúc dňom 13.10.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, a to z toho dôvodu, že žalobca preukázal, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola v celom rozsahu dôvodná, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

11. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalobca mal vo veci plný úspech.

12. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Mal za to, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jeho námietkou, že právny predchodca žalobcu sa nezaoberal skúmaním bonity klienta, neskúmal jeho schopnosť splácať úver. Mal za to, že žalobca nepredložil žiadnu písomnosť preukazujúcu overenie jeho príjmu, ako to vyplýva z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a že informácia o jeho príjme nebola hodnoverne preukázaná. V tejto súvislosti poukázal na odporúčanie NBS č. 1/2014 zo dňa 07.10.2014 a na výpočet ukazovateľa schopnosti splácať úver podľa metodiky NBS uvedenej v tomto odporúčaní. Mal za to, že žalobca bol povinný postupovať podľa opatrení NBS a skúmať bonitu klienta, podľa ktorého výpočet ukazovateľa schopnosti splácať úver podľa metodiky NBS nemôže prekročiť hodnotu 1 (§ 3 ods. 1 NBS 10/2017). Vyslovil názor, že veriteľ hodnoverne nepreukázal, že konal s odbornou starostlivosťou, dôsledkom čoho je absencia oprávnenia vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Vyslovil názor, že vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 03.03.2020 je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko sa prieči § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti mal žalovaný za to, že potom nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na

žalobcu a že žaloba žalobcu je nedôvodná pre nedostatok vecnej aktívnej legitímácie. Vyslovil názor, že žalobca neunesol dôkazné bremeno k preukázaniu predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky a vlastnú aktívnu vecnú legitímáciu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky.

13. Žalovaný ďalej v odvolaní namietal platnosť právneho úkonu, a to vyhlásenia právneho predchodcu žalobcu úveru za predčasne splatný. Poukázal na to, že sám žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (03.03.2020) bol žalovaný v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 90 dní (od 20.12.2019). Mal za to, že výzva zo dňa 03.03.2020 neobsahuje údaj, ohľadom ktorej konkrétnej splátky vyhlásil právny predchodca úver za predčasne splatný. Sám žalobca tvrdil, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 03.03.2020 bolo pre nezaplatenú splátku splatnú dňa 20.12.2019 a v tejto súvislosti bolo porušené ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol ku dňu 03.03.2020 v omeškaní viac ako 90 dní. Uviedol, že z listinných dôkazov vyplýva, že právny predchodca žalobcu mu vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dňa 03.03.2020 oznámil listom zaslaným Slovenskou poštou. Podľa doručky išlo o zásielku pod ev.č. RF067585803SK. Z internetového výpisu doručeného listu vyplýva, že zásielka bola podaná na pošte Bratislava 12 dňa 06.03.2020, prevzatá na doručenie dňa 09.03.2020, uložená na pošte Zvolen 6 dňa 09.03.2020, neprevzatá v odbernej lehote - odoslaná späť dňa 14.04.2020 a vrátená odosielateľovi dňa 16.04.2020. Mal za to, že oznámenie o mimoriadnej splatnosti mu bolo cez fikciu doručenia doručené dňom 16.04.2020, kedy sa uvedená zásielka vrátila právnemu predchodcovi žalobcu. Preto mal za to, že právny predchodca žalobcu mal právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti využiť do dňa doručenia žalovanému s dátumom najneskôr 20.03.2020. Nakoľko toto právo právny predchodca žalobcu v lehote nevyužil, zásielka bola doručená fikciou doručenia až ku dňu 16.04.2020, ide o neplatné vyhlásenie úveru za predčasne splatný. Zároveň poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Vyslovil názor, že dôsledkom nesplnenia povinnosti žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu uloženej mu kogentnými ustanoveniami zákona je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka odporuje zákonu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a žalobu zmietol v plnom rozsahu ako nedôvodnú a žalobcu zaviazal na úhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

14. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdeniami žalovaného uvedenými v odvolaní proti napadnutému rozsudku. Mal za to, že sa v konaní riadne a úplne vyjadril k namietaným skutočnostiam žalovaným a jeho právneho zástupcu. Ďalej mal za to, že súd prvej inštancie riadne vykonal všetky ním predložené dôkazy v konaní a na základe nich dospel k správny záverom, ktoré riadne odôvodnil, a to aj v namietanej otázke preukázania zákonného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a splnenia povinnosti skúmania bonity žalovaného. V tejto súvislosti upriamil pozornosť súdu na skutočnosť, že ani v súčasnosti, po niekoľkonásobnom sprísnení podmienok poskytovania úverov nie sú povinní žiadať preukazovanie konkrétnych mesačných nákladov (napr. faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované jednak z dôvodu zachovania transparentnosti - inak by žiadateľovi o úver postačovalo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity a jednak z dôvodu relatívne častých zmien týchto nákladov v čase. Preto vyslovil názor, že uplatňovanie paušálnych výdavkov vo výške životného minima v rámci overovania platobnej kapacity spĺňa predpoklady postupu s odbornou starostlivosťou. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považoval za vecne správny a riadne odôvodnený. Preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

15. Podaním zo dňa 05.04.2023 žalobca podal návrh na opravu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodu, že v predmetnom rozsudku došlo k zrejmej nesprávosti, keďže súd prvej inštancie pri písaní urobil preklep v dátume jeho vydania.

16. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

17. Podľa § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

18. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Pred samotným rozhodnutím o odvolaní žalovaného proti napadnutému rozsudku odvolací súd zistil, že v písomnom vyhotovení napadnutého rozhodnutia došlo v časti dátumu vyhlásenia napadnutého rozsudku k chybe v písaní. Súd prvej inštancie namiesto správneho dátumu vyhlásenia rozsudku nesprávne uviedol dátum 24.10.20922. Vzhľadom na túto zistenú chybu v písaní v dátume vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd v zmysle § 378 ods. 1 CSP a § 224 CSP túto chybu opravil, a to tak, že namiesto nesprávneho dátumu vyhlásenia rozsudku „24. októbra.20922“ uviedol správny dátum vyhlásenia rozsudku - „24. októbra 2022“.

20. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobou doručenu súdu dňa 23.07.2021 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplata istiny 20.000,-- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 13.10.2020 do zaplata na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom dňa 12.10.2020. Ďalej zistil, že právny predchodca žalobcu so žalovaným dňa 21.06.2017 uzavreli zmluvu o splátkovom úvere. Zo zmluvy o splátkovom úvere odvolací súd zistil, že právny predchodca žalobcu žalovanému poskytol spotrebný úver vo výške 26.000,-- Eur s tým, že žalovaný sa zaviazal úver splácať v mesačných splátkach splatných 20. deň v kalendárnom mesiaci vo výške 345,33 Eur. Zmluvné strany si dohodli splatnosť prvej splátky na deň 20.08.2017, konečnú splatnosť úveru na deň 20.07.2025. Ďalej si zmluvné strany v zmluve o splátkovom úvere dohodli úrokovú sadzbu vo výške 4,90 % p.a., RPMN vo výške 6,32 %, priemernú hodnotu RPMN vo výške 9,68 %, celkovú čiastku spojenú s úverom vo výške 33.149,60 Eur, odplatu vo výške 7,11 % p.a. a poplatok za poistenie k úveru vo výške 15,19 Eur mesačne. Z článku II. bod 1. zmluvy o splátkovom úvere vyplýva, že úver bol použitý na vyplatenie troch úverov, a to splátkového úveru s mesačnou splátkou po 146,-- Eur, s aktuálnym zostatkom vo výške 9.083,-- Eur, splátkového úveru s mesačnou splátkou po 146,-- Eur, s aktuálnym zostatkom vo výške 9.280,-- Eur a kreditnej karty s mesačnou splátkou po 155,-- Eur, s aktuálnym zostatkom vo výške 3.100,-- Eur. Podľa článku II., bod 7. zmluvy o splátkovom úvere, ak dlžník pohľadávky banky nespláca riadne a včas, môže banka požadovať najmä zaplata úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií. V zmysle článku III. zmluvy o splátkovom úvere súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou od 01.01.2015, Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou od 01.01.2015, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje.

21. Z článku 8, bod 8.1. Produktových obchodných podmienok vyplýva, že v prípade, ak je omeškание dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace, môže banka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky a požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka oznámi v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

22. Odvolací súd ďalej zistil, že právny predchodca výzvou zo dňa 30.01.2020 vzhľadom na to, že žalovaný bol v omeškani so splácaním pohľadávky vo výške 6.157,64 Eur vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy a zároveň žalovaného poučil, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, bude oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Doručenie tejto výzvy žalobca preukázal predložením podacieho hárka, z ktorého vyplýva, že uvedená výzva bola podaná na pošte dňa 03.02.2020 s totožným označením zásielky, ako bola označená výzva právneho predchodcu zo dňa 30.01.2020 a internetovým výpisom Slovenskej pošty, a.s., z ktorého vyplýva, že zásielka bola doručená žalovanému dňa 05.02.2020.

23. Právny predchodca žalobcu Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 03.03.2020 žalovanému oznámil, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou od 01.01.2015 v aktuálnom znení - omeškание so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace. Z uvedeného dôvodu právny predchodca žalovanému oznámil, že vyhlásil ku dňu 02.03.2020 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Doručenie tohto oznámenia právny predchodca preukázal predložením kópie vrátenej zásielky s poznámkou pošty, že adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote.

24. Výzvou zo dňa 04.05.2020 právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie splatnej a nezaplatenej pohľadávky vo výške 25.912,61 Eur a zároveň žalovaného upozornil, že v prípade, ak dlžnú sumu neuhradí, bude oprávnený pohľadávku postúpiť tretej osobe. Doručenie tejto výzvy žalobca preukázal predložením podacieho hárka, z ktorého vyplýva, že uvedená výzva bola podaná na pošte dňa 03.02.2020 s totožným označením zásielky, ako bola označená výzva právneho predchodcu zo dňa 06.05.2020 a internetovým výpisom Slovenskej pošty, a.s., z ktorého vyplýva, že zásielka bola uložená na pošte s poznámkou adresát nezastihnutý dňa 11.05.2020 a vydaná žalovanému na pošte dňa 26.05.2020.

25. Následne Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 20.10.2020 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzatvorenej dňa 12.10.2020 postúpil pohľadávku s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia spoločnosti žalobcu. Doručenie tohto oznámenia žalobca preukázal predložením podacieho hárka, z ktorého vyplýva, že uvedená výzva bola podaná na pošte dňa 20.10.2020 s totožným označením zásielky, ako bolo označené uvedené oznámenie právneho predchodcu zo dňa 20.10.2020 a internetovým výpisom Slovenskej pošty, a.s., z ktorého vyplýva, že zásielka bola uložená na pošte s poznámkou adresát nezastihnutý dňa 22.10.2020 a vydaná na pošte žalovanému dňa 09.11.2020.

26. Odvolací súd ďalej zistil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č.XX. Podľa dňa 12.10.2020 a prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok právny predchodca žalobcu postúpil súčasnému žalobcovi pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom a žalovaným dňa 21.06.2017.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

30. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

31. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

32. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

33. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

34. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu (poznámka pod čiarou: § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

35. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vzhľadom na ich postavenie pri uzatváraní zmluvy o splátkovom úvere bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi žalobcom a žalovanou posudzoval podľa tohto zákona.

36. Z citovaného ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že v prípade, ak veriteľ hrubo poruší svoje povinnosti pozostávajúce z posudzovania schopnosti splácať úver veriteľom bez toho, aby zistil akékoľvek údaje o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov.

37. V súlade s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch je veriteľ skôr ako uzavrie zmluvu o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver musí vziať do úvahy najmä dobu na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa, prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver veriteľ musí posúdiť z preukázaného čistého príjmu spotrebiteľa, nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, výšky splátky spotrebiteľského úveru a peňažných záväzkov znižujúcich príjem spotrebiteľa, pričom náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa, výška splátky spotrebiteľského úveru a peňažné záväzky spotrebiteľa nesmú prevyšovať hodnotu čistého príjmu spotrebiteľa. Informácie pre rozhodnutie veriteľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so spotrebiteľom. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje.

38. Preskúmaním veci odvolací súd súdu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zisťoval či právny predchodca žalobcu ako veriteľ dostatočne s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom zobral do úvahy najmä dobu, na ktorú bol spotrebiteľský úver poskytnutý, výšku spotrebiteľského úveru, ako aj príjem spotrebiteľa a účel spotrebiteľského úveru. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie mal z obsahu spisu preukázané, že žalobca predložil listinné dôkazy, ktoré preukazujú, že jeho právny predchodca zisťoval schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v súlade s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd mal zo spisu preukázané žalobcom doloženými listinnými dôkazmi, že právny predchodca žalobcu za účelom zistenia schopnosti splácania úveru žalovaným vykonal zisťovanie prostredníctvom dopytu do úverového registra, na základe ktorého zistil, že žalovaný mal v čase

uzatvárania zmluvy o splátkovom úvere úverové zaťaženie vo výške 604,-- Eur zo štyroch existujúcich úverov, pričom poskytnutým úverom boli splatené tri existujúce úvery, a to splátkový úver v inej banke s mesačnou splátkou 146,-- Eur, splátkový úver v inej banke s mesačnou splátkou 146,--Eur a kreditná karta s mesačnou splátkou 155,-- Eur, Právny predchodca žalobcu v rámci posudzovania schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver zároveň vzal do úvahy aj zostatkovú splátku posledného nevyplateného úveru vo výške 157,42 Eur. Odvolací súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že právny predchodca žalobcu v rámci posudzovania schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver vzal do úvahy aj úverové zaťaženie vo výške 157,42 Eur, tvorené zostatkovou splátkou posledného nevyplateného úveru. Odvolací súd mal tiež preukázané, že právny predchodca žalobcu vykonal zisťovanie príjmu žalovaného prostredníctvom dopytu v Sociálnej poisťovni, na základe ktorého zistil, že príjem žalovaného v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere predstavoval sumu 820,-- Eur. Právny predchodca žalobcu zároveň pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver zohľadnil aj náklady na domácnosť vo výške 327,58 Eur. Žalovaný uvedené skutočnosti v konaní ani žiadnym spôsobom nespochybnil. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný mal dostatočnú finančnú rezervu na splácanie poskytnutého úveru a že právny predchodca žalobcu posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať poskytnutý úver v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že v danom prípade právny predchodca žalobcu neporušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a z tohto dôvodu nie je možné dospieť ani k záveru, že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

39. Citované ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka veriteľovi umožňuje za splnenia zákonom stanovených predpokladov žiadať zaplatenie celej pohľadávky v prípade, ak dlžník nesplnil niektorú splátku, a to iba vtedy, ak to bolo medzi stranami dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo veriteľa je však časovo ohraničené, keďže veriteľ ho môže využiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Nevyužitím tohto práva veriteľa alebo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie ďalšej splátky, resp. do jej účinného splnenia, nedochádza k splatnosti celého dlhu, ale platí naďalej pôvodné dojednanie o splátkach, pričom nie sú dotknuté dôsledky omeškania s tou ktorou splátkou. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka iba za podmienky, že na svoje právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky upozornil dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tohto ustanovenia tiež vyplýva, že veriteľ môže upozorniť dlžníka na možnosť uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky naraz aj v prípade, ak dlžník ešte nie je v omeškaní s niektorou, či viacerými splátkami po dobu troch mesiacov. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka však nevyžaduje ako podmienku upozornenia na využitie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka omeškanie so splátkou viac ako tri mesiace, omeškanie je rozhodujúce až z hľadiska uplatnenia práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu. V prípade, ak by veriteľ vyčkával s upozornením až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním splátky a následne by doručoval upozornenie dlžníkovi, kedy po jeho doručení by musel čakať ďalších 15 dní na uplatnenie práva, práve vtedy by sa mohlo ľahko stať, že by nestihol uplatniť právo do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

40. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne posúdil splnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Odvolací súd v prejednávanej veci zistil, že právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému výzvu zo dňa 30.01.2020, ktorou mu oznámil, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 6.157.64 Eur a súčasne žalovaného v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil, že v prípade, ak dlžnú sumu v stanovenej lehote 15 dní od doručenia výzvy neuhradí, bude oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Odvolací súd mal preukázané z podacieho hárka a z internetového výpisu Slovenskej pošty, a.s. o sledovaní pošty, že uvedenú výzvu žalovaný prevzal dňa 05.02.2020. Následne právny predchodca podaním zo dňa 03.03.2020 vzhľadom na to, že žalovaný bol v omeškaní so splácaním pohľadávky viac ako 3 mesiace ku dňu 02.03.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere, pričom súd inštancie dospel k správne záveru, že k mimoriadnemu zosplateniu úveru došlo pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.11.2019. Odvolací súd mal zároveň preukázané z fotokópie vrátenej doručenkou s poznámkou pošty „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, že uvedené oznámenie sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. V zmysle tohto ustanovenia pod pojmom „dôjde“, resp. dostane sa do sféry dispozície je potrebné

rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom, čím je potrebné chápať nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj prípady, ak doručením listu alebo inej písomnosti, obsahujúci prejav vôle do bytu adresáta alebo do jeho poštovej schránky, prípadne aj vhoďením oznámenia do poštovej schránky o uložení takejto zásielky, adresát hmotnoprávneho úkonu, t.j. adresát listu, nadobudol príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Prítom nie je potrebné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačujúce je, že mal objektívne príležitosť tak urobiť (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020). Odvolací súd preto dospel k záveru, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka, a preto námietku žalovaného, že právny úkon - vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky je neplatným právnym úkonom, považoval za nedôvodnú.

41. Odvolací súd sa ďalej stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca preukázal splnenie platného postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní.

42. Podľa názoru odvolacieho súdu pre určenie otázky platnosti alebo neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky je podstatné, či podmienky pre postúpenie banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou podľa § 92 ods. 8, prvá veta zákona o bankách boli splnené. Uvedené ustanovenie zákona o bankách upravuje špeciálne podmienky popri všeobecných podmienkach uvedených v Občianskom zákonníku, týkajúcich sa postúpenia pohľadávok, za ktorých môže byť banková pohľadávka, alebo jej časť postúpená. V zmysle tohto ustanovenia pohľadávka alebo jej časť môže byť postúpená, ak je pohľadávka splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Tieto zákonné predpoklady postúpenia pohľadávky musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Písomná výzva banky dlžníkovi je prvým predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018)

43. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že súd prvej inštancie posúdil platnosť postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na súčasného žalobcu v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, podľa ktorého spôsobilým predmetom postúpenia môže byť len splatná pohľadávka alebo jej časť ak je napriek písomnej výzvy banky dlžník nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke a že tieto zákonné predpoklady musia byť splnené kumulatívne. Žalobca bol preto povinný preukázať doručenie písomnej výzvy jeho právnym predchodcom žalovanému na splnenie svojho peňažného záväzku a platné zosplatnenie úveru. Odvolací súd mal zo spisu preukázané, že právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 04.05.2020 vyzval žalovaného na úhradu splanej a nezaplatennej pohľadávky a zároveň upozornil žalovaného na to, že ak neuhradí dlžnú sumu, bude oprávnený pohľadávku postúpiť tretej osobe. Doručenie tejto výzvy mal odvolací súd preukázané internetovým výpisom Slovenskej pošty, a.s. o sledovaní pošty, z ktorého vyplýva, že táto výzva bola žalovanému na vydaná na pošte dňa 26.05.2020. Následne právny predchodca žalobcu žalovanému podaním zo dňa 20.10.2020 zaslal oznámenie o postúpení pohľadávky na súčasného žalobcu, ktorej doručenie preukázal prostredníctvom internetového výpisu Slovenskej pošty, a.s. o sledovaní pošty, z ktorého vyplýva, že uvedená zásielka bola žalovanému vydaná na pošte dňa 09.11.2020. Odvolací súd mal zároveň preukázané, že v danom prípade došlo k platnému zosplatneniu úveru, t.j. že išlo o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a že žalovaný bol v omeškaní dlhšie ako 90 dní. Z uvedeného mal teda odvolací súd preukázané, že v danom prípade boli splnené všetky zákonné predpoklady podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu. Odvolací súd z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že súd prvej inštancie v súlade s uvedeným ustanovením posúdil aktívnu legitimitáciu žalobcu v tomto konaní.

44. Odvolací súd nakoniec dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal v konaní pred súdom prvej inštancie úspech v celom rozsahu, preto súd prvej inštancie v súlade s týmto ustanovením CSP žalobcovi správne priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

45. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie predmetnú vec na základe správne zisteného skutkového stavu správne právne posúdil, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil .

46. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % priznal žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

47. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).